

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 4. De B. Virginis, vsque ad tempus Incarnationis, educatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

refrenet carnem, passiones coerceat ac moderetur; gratiaq; suâ ita repleat, vt feruore magno seruire illi incipiam, & in eo, donec obri-
neam coronam, perseuerem: Amen.

MEDITATIO IV.

DE VITA B. VIRGINIS VSQVE AD INCARNATIONEM, in qua de eius Natiuitate, Praesentatione in templum, & Desponsatione cum S. Iosepho agitur.

PUNCTVM. I.

De B. Vir-
ginis Nati-
uitate.

ONSIDERANDVM PRIMO, nouem post conceptionem elapsis mensibus natam B. Virginem fuisse in paterna domo: eiusque NATIUITATEM, (vt Ecclesia canit) gaudium vniuerso mundo annuntiasse.

I.

EXPENDAM HIC PRIMVM sanctissimæ Trinitatis gaudium, cum infantulam hanc, adeo sibi dilectâ, vidit iâ in lucē editam; per quæ res adeo celebres pro gloria sua, & commo-
nostro perficere statuerat. Quare fas est credere, communicasse Deum hoc die Angelis in cælo, iustis in terra, sanctisq; in Limbo Patri-
bus nouam quandam lætitiâ, (quamuis eius causa non omnibus reuelata) velut prognosticum

sticum eius gaudij, quo ipso Deo in mundum veniente, afficiendi essent, cuius mater, in fantula hæc futura erat: eo modo, quo solet aurora, cum surgit, gaudium quoddam leuamenq; viuentibus adferre, quasi orituri mox solis indicium. Si enim multi in S. Ioannis Baptista natiuitatis gauisi sunt, eo quod velut Phosphorus & Præcursor esset Christi: multo sine dubio plures gaudebant eius virginis Natiuitate, quæ Christum ipsum esset progenitura, materq; eius futura. Hac consideratione excitabor ad affectus laudis & gaudij, congratulans Trinitati sanctissimæ de huius infantulæ Natali. Patri quidem æterno, quod talis ei nata sit filia; Filio eius Domino nostro quod nata ea sit, quæ ipsius sit mater futura; Spiritui sancto, quod talis sit ei exorta sponsa. O TRINITAS beatissima ter quaterque sit felix dilectæ huius tuæ Natiuitas: impertire mihi etiam, quæso, aliquid illius gaudij, quod aliis in hoc Natali comunicas: siquidem hæc virgo etiam mihi nascitur.

HINC etiam aliud magni spiritualis gaudij incentiuum eliciam. Nam vt huius virginis natiuitas, eò quod aduentus Saluatoris esset prænuntia, magnum mundo gaudium attulit; ita cum eius deuotio in aliqua anima oritur, magnam ei lætitiã adfert, eò quod certum sit pignus secuturi mox Christi, salutem ipsi allaturi, & propterea S. Anselmus dixit: Esse signum prædestinationis ad gloriam, quod aliquis valde sit B. Virgini deuotus:

II.
Deuotio B.
Virginis
Prædestin.
est signum.

De excel
lentia vir
ginis c. 4.

II. Part. Medit.

D

eam

eam enim deuotionem sequuntur prædestinationis effectus, quos ipsa Virgo suis procurat deuotis. illa enim, ut pia mater, cœlestis inspirationes, vocationem, iustificationis gratiam, tentationum victoriam, præseruationem à lapsu, meritorum augmentum, perseverantiam in gratia, ac gloriæ tandem coronam impetrat: ut in sequentibus meditationibus licebit obseruare. O virgo excellentissima, quæ Dei iussu, a *in Electis eius* ad cœlum, *mitte radices*, tam altas quæso in anima mea mitte deuotionis & imitationis tuæ, ut æternæ prædestinationis per te pignus obtineam: Amen.

PUNCTVM II.

De nomine
MARIÆ.

b Luc. 1. 27.

S. Bonauen.
in speculo
B Virg. c. 3.

c Num. 24.
17.

I.

SECUNDO considerandum: Parentes huius Virginis, reuelatione, ut piè creditur, diuina, MARIÆ ei nomen imposuisse: (sicut b Baptistæ nomen fuit etiam reuelatum) & proinde voluisse Deum eo nomine, Infantulæ huius excellentias manifestare: quæ ut multæ erant, ita hoc, præ aliis, quod variis linguis varia haberet significata, ad id fuit accommodatum: siquidem ad commune illa omnium bonum nascebatur: MARIA enim *maris Stellam*, aut *Amarum mare*; *Dominam*, aut *Exaltatam*; *Illustratam* aut *Illustrantem*, aut *populi Magistram* significat, quæ omnia in hac Virgine reperiuntur. Est enim *MARIS STELLA*, quia lux est, solacium, ac ductrix in huius mundi mari nauigantium; qui variis tentationū fluctibus & damnationis periculorum tempestatibus iactantur: huius enim

enim Virginis precibus, exemplis, & favore, quo eos prosequitur, valde illi lætificantur, & corroborantur, vt & viam rectam inueniant, & portum tandem salutis teneant. Est **MARE amarum** diuersis rationibus. *Mare* enim est ob cœlestium gratiarum immensitatem, quas habet ab eius tibi liberalitate communicatas, qui ipsam elegit in matrem. Est **AMARVM**, ob multitudinem amaritudinum, quas in filij sui passione pepercissa est. Consuevit enim Deus eadem mensura consolationes ac desolationes metiri, id quod apertè seruauit in hac virgine. Est **DOMINA & EXALTATA**: quia facultatum suarum, appetitionũ, imaginationis, ac sensuum omnium eminenter fuit Domina: magno, vt diximus, imperio omnibus illis imperans. Angelorum etiam est Domina; quia super eos omnes eleuata. & quid mirũ? siquidem modo quodam ipsius etiam Dei fuit Domina, impetrans illi, quã homo erat; qui & ipse, vt filius. *matris* *subditus* erat. Est **ILLVSTRATA** seu **ILLVSTRANS**, quia insigne à Deo sapientiæ lumen accepit, non sibi tantũ, sed vt alios etiam illustraret: ideoque Apostolorum ipsorum, omniumque fidelium **MAGISTRA** fuit, vt postea dicitur.

BREVIBVS his considerationib⁹ varios in anima mea affectus excitabo, gaudij, confidẽtię, ac deuotionis magne ad hoc **MARIAE** nomẽ ipsi Virgini supplicãs, ea vt erga me prestet officia, quę eo nomine significãtur. O Virgo sacratissima optimo iure dicere possũ: *Nomẽ suũ*

D 2 sicut

II.

S. Bonanen.
Serm 2. in
Missam est.

III.

Luc. 2. 51
IV.

Cant. 1.3.

ficat & filij tui, esse e *Oleum effusum*, quod illuminat, confortat, sanat, ac exhilarat cor. Effunde larga manu preciosum hoc oleum in me. Et, quæ *Maris es Stella*, duc me ac protege in tentationibus & periculis; quæ *Mare es gratiarum & amaritudinum*, aliquam earum mihi partem impertias: cum non minor censenda sit gratia, amaras acerbâsq; Christi pœnas tacitè sentire ac dolere; quàm iucunda alia dona de manu eius accipere. Sis & mihi Magistra, vt ignorantias meas illustrans, meq; passionum mearum dominum efficiens, per semitas perfectionis deducas; vt eius culmen sancti tui nominis inuocatione, tandem attingam, Amen.

marez. in
p. rom. 2.
p. 3.
ct. 7.

L I C E T & hic considerare: Infantulam hanc sanctissimam, statim ac rationis vsum habere capit (siue id fuerit adhuc in ventre matris speciali priuilegio, vt S. Ioan. Baptista habuit; siue circa tertium ætatis annum, antequàm in templo præsentaretur) magno seruore negotiationem donis & gratiis acceptis instituisse, mediis illis, quæ puncto 4. proponuntur.

PUNCTVM III.

præsentatio
virg. in
templo.

C O N S I D E R A N D V M T E R T I O: Virginem parvæ adhuc ætatis, (trium vt creditur annorum) Dei inspiratione fuisse à parentibus in templo præsentatam; quò diuino illic obsequio dicaretur, & cum aliis eiusdem instituti virginibus occuparetur. Circa Præsentationem in tres personas, quæ illic interuenerunt, coniiciendi sunt oculi.

PRIMA persona fuit ipsa diuina maiestas,
quæ

quæ B. hanc virginem sibi elegit; ei que huiusmodi institutionem in templo, inspiravit, paternam suam providentiam erga eam ostendens, dum ex huius mundi strepitu eam extrahens, in domum suam, templum videlicet duxit: quia ipsamet futura erat viua domus in qua Deus incarnaretur; & viuum templum, in quo habitaret. Quare magna amoris significatione, eius cordi verba illa Psalmi inspiravit: *Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & domum patris tui: & concupisiet Rex decorem tuum.* Audiuit hanc vocem & inspirationem Dei B. Virgo; animadvertit, quod sibi conferebatur beneficium; inclinavit aurem suam ad obediendum, & celeriter, quod iubebatur, præstandum; oblita est omnino populi sui; paternæ domui terrenæ renuntiavit: quod cœlesti patri, qui filiam eam compellabat, gratum faceret. Adeoque recenti hac obedientia & humilitate, eius crevit pulchritudo, vt cœlorum terræque Regis erga eam amoris magna fieret accessio gauderetque, quod se in tanti Regis matrem videret electam.

COLLIGAM hinc, quanti sit Dei erga eum benevolentia, quæ efficaciter permouet, vt ex huius mundi occasionibus & periculis expeditus, patriæ ac paternæ domui renūcians, illi seruiat: quamque sit æquum, omnes huiusmodi motioni, cum eam sentiunt, obtemperare: cum non minus sit paterni erga dilectos filios amoris indicium, eos à talibus periculis eripere; quam Abrahamum ex Chaldæorū flam-

a Psal. 44.
11.

ma, & fratrem eius Loth ex incendio Sodomorum liberare.

II.

DEINDE sanctorum Ioachimi & Annæ, B. Virginis parentum, pietas est perpendenda: qui, ut iusti erant, tantum abest, ut piis filiarum votis repugnarent, ut Dei inspiratione excitati, filiam potius præuenirent, & unicum ventris sui fructum, quem à Deo acceperant, eidem libentissimè redderent: felices se existimantes, ita filiam suam Deo placuisse, ut ad suum obsequium illam vocaret. Nec minori spiritus feruore id fecisse sancti isti censendi sunt; quàm b *Anna illa Samuelis mater*, dum filium tuum, Deo in templo seruiturum, obrulit sibi persuadens, gratissimam hanc Deo futuram oblationem. Horum sanctorum exemplo discam, magno spiritus feruore unicam, præceterisque animæ meæ dilectam Libertatem, primumque eius affectum, qui est Amor, Deo offerre. ea firma resolutione, quòd aliud nolum, quam ipse velit; id verò solùm diligere, quod ipse diligit; ac porro daturum me libenter quicquid petierit.

1. Reg. 1.
8.

III.

TERTIO B. Virginis ipsius in hac sui presentatione deuotionem perpendam. Statim enim atque à parentibus audiuit, se in templum deducendâ gaudio exultâs, Davidicû illud v-
c *Psal. 121. 1.* *surpavit: c Lat at a sum in his, qua dicta sunt mihi: in domû Domini ibimus.* Cum verò in templum est deducta, quindecim eius gradus magno spiritus feruore conscendere cepit: mente sibi proponens, per omnes virtutum grad^o ad cul-

men

men perfectionis conscendere velle, dauidicum illud adimplens: *d Beatus vir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde suo disposuit, in valle lachrymarum, in loco quem posuit. Ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus Deorum in Sion.* O virilis & felix infantula, cui Deus auxilio suo fauit, *e Adiuuans te mane diluculo.* *d Psal. 83. 6.*
e Psal. 45. 6.
 Quam solida intus in corde tuo proposita; quam aptè ascensiones in virtute disponis in loco isto, quem in tuum habitaculum elegisti! Conscende feliciter gradus istos de virtute in virtutem: patet enim tibi aditus; licetque omnipotentem Deum contemplando aspicere, in sancta ista ciuitate Sion.

IV.
 POST QUAM templum conscendisset B. Virgo, Deum prostrata adorans; seipsam præsentauit, obrulitque in obsequium perpetuum. Non enim, vt aliæ virgines, ad annum, aut decem, offerre se voluit, sed in perpetuum, ita vt, quod in se esset, toto vitæ spatio in sancto illo templo Deo deseruaret. O quantum Deus in hoc holocausto sibi complacuit; quanta iucunditate illud acceptauit! quantâ vicissim donorum gratiarumque copiam ipsi se offerenti impertiuit! Dixit illa fortè, Ecce Domine in domum tuam venio, accipe ancillam tuam in perpetuum obsequium tuum: neque enim gloriosioremi reputo sortem, quam tibi seruire: cui vicissim Dominus: *f Veni in hortum meum, soror mea sponsa: ponam in thronum meum: tu futura es sol, in quo habitationem meam collocaturus sum; ex eoque* *f Cant. 5. 1.*

vt iponius è thalamo, exiturus. Orna illum virtutum floribus: propè enim est tempus, nuptias in eo meas celebrandi. Ad huius Virginis imitationem, debeo & ego meipsum Deo presentare & offerre, vt seruum perpetuum, cum certo animi decreto, nunquam ab eius seruitio recedendi.

PUNCTVM. IV.

I.

Vita Virgi-
nis in tem-
plo.

Lib. 2. de
Virgin.

a Prou. 4. 18

b Eccl. 33.

23.

CONSIDERANDA QUARTO loco est excellentissima huius virgunculæ in templo vita. PRIMVM enim vt arato, ita spiritu crescebat coram Deo & hominibus: vt (Ambrosio teste) singulos corporis gressus exercitio & augmento virtutis comitaretur; & a quasi lux splendens procederet & cresceret vsque ad perfectam diem. Quia vt Spiritus sanctus illam inspirationibus suis vgebatur; illa viribus suis omnibus cooperabatur: studens, (iuxta consilium Sapientis) in omnibus operibus suis præcellens esse, quatuor præcipuis excellentiis. PRIMAM vt singulis actionibus cresceret in charitate & sanctitate. SECUNDA, vt omnia eius opera essent plena: omni enim intentione & plenitudine perfectionis, quam viribus suis adhibere poterat, operabatur. TERTIAM, vt in singulis actionibus magna vteretur sapientia ac discretione, constantiaque singulari, donec ad finem perduceret. QUARTAM, vt singulis actionibus varios virtutum affectus misceret, quò simul in omnibus progressum faceret. Propter quatuor hæc excellen-

cellen-

excellencias admirati Angeli dicebant: *c Quae c Cant. 6. 9.*
est ista quae progreditur quasi aurora cōsurgens,
pulchra vt luna, electa vt Sol, terribilis vt castro-
rum acies ordinata? Quae haec est infantula,
 quae de virtute *in virtutem*, vt *AVRORA* cres-
 cens, absque mora aut retrocessione progredi-
 tur? *pulchra vt luna* plena, gratiarum plenu-
 dine, absq; earum decremento? *ELECTA VT*
SOL, quae nullam in terra parem habet? & quae
 ista est, quae cum naturā sit debilis virgo, est ta-
 mē in gratia firmissima, & *TERRIBILIS VT*
CASTRORVM ACIES ORDINATA? in-
 tra se habēs virtutum exercitum, inuictae cha-
 ritatis ordine dispositum. Talia Angeli ad-
 mirationis affectu dicebant: ipseq; Deus, eius
 cernens feruorem, plurimum sibi in ea com-
 placebat: homines quoque tanta sanctitate in-
 tate tantilla conspecta, magnoperē eam sus-
 piciebant, atque edificabantur. Sed ego eodem
 nomine admirans & gaudens, erubescam ta-
 men, cernens me valdē ab ea remotū, ob meum
 teporem in studio virtutum: optabo tamen
 emergere, & pro viribus imitari.

II.

PROXIME perpendam: eandem Infantu-
 lam, magnam diei partem expendere solitam
 ascendēdo & descēdendo mysticam illā d *Scal* d *Gen. 28.*
lam Iacob, *stantem super terram, cuius cacu-* 12.
men tangebatur calum, cui Dominus innixus erat.
 cuius gradus supra dixim^o, esse *LECTIONEM,*
MEDITATIONEM, ORATIONEM, &
CONTEMPLATIONEM. Diei enim partem
 vnam Lectioni Scripturae sacrae magna animi

fui voluptate tribuebat: Deo illius intelligentiam illustrante, ut eas intelligeret ac penetraret. Inde ad Meditationem transibat, conferens in corde suo quæ legisset, & novas inquirens veritates; quæ tum mentem illustrarent: tum cor amoris igne, ac deuotionis in Deum accenderent. Hinc alio tempore, Orationis gradum conscendebat, à Deo feruenti prece dona gratiæ petens non soli sibi, sed suis etiam socijs, toti que populo. Vltimo denique Contemplationis gradum conscendens, longiores in ea moras trahebat, animam suam cum Deo coniungens: à quo tanta suauitate & dulcedine afficiebatur, tamque extraordinaria celestia dona accipiebat, ut nemo præter ipsum Deum, qui ea largiebatur; & ipsam, quæ accipiebat, æstimare valeat. e *Manna enim illo abscendito fruebatur, cuius dulcedinem nemo scit, nisi qui accipit.* In huiusmodi pijs exercitationibus sæpius visitabatur ab Angelis, per scalam illam ascendentibus & descendentibus; eosque consolantibus, qui eam frequentant: multo verò singularius B. hanc Virginem, à cuius puritate suam superari animaduerebant. Ac propterea ascendentem eam cernentes, admirati, illud Canticorū dicebant: *f Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrha & thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij? Quæ, inquit, hæc est infantula, in huius mundi deserto, & templi solitudine habitans, quæ non ut virga, sed ut virgula in oculis suis paruula, in Dei vero*

c *Apoc. 2. 17.*

f *Cant. 3. 6.*

con-

conspectu, odoris plenissima & gratiosissima ascendit, crescitque semper myrrha mortificationis, thure orationis, & continuâ virtutum omnium exercitatione.

DESCENDENS denique hanc scalam, in operibus manuum, seruiens templo, & sociarum commodis, sese occupabat, ita tamen, ut externis actionibus semper coniungeret orationem. propter quam causam de ea dictum est. *g* *Odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris.* O excellentissima virgo, & virga ex Iesse radice orta, ad tuum ascendens dilectum ut virgula odorifera: impetra, quaeso, mihi, ut parvus sim in humilitate, & sollicitus in orationis scala conscendenda, quam tu ascendisti; donec cum Deo coniungar: descendam etiam ad mortificationis opera in me; pietatis verò in proximos sedulo exercenda; in virtutibus omnibus profectum faciam: & omnibus boni exempli odorem impertiam, & glorificent Deum per omnia secula. Amen.

III.

g Cant. 4. 11.

PUNCTUM V.

CONSIDERANDUM QUINTO loco *Virginitatis votum.* est: hoc ipso tempore excellentissimam *S. Thom. 3. p. q. 28. a. 4.* hanc Virginem oblationem aliam non, sed Deo gratissimam, obtulisse, perpetuam videlicet virginitatis votum, speciali ad id Spiritus sancti instinctu, singularique deuotione inductam. tantus enim eius erga Deum erat amor, ut totum cor suum ei tradendi, ipsumque solum sponsum habendi, vehemens

in ea

a 1. Cor. 7.
33.

in ea desiderium excitaret : Nec aliam cogitationem admitteret , quàm a *quomodo placeret Deo*; ne diuisa esset, quemadmodum se diuidit coniugata. Sciensque virginitatem voto firmatam , eâ, quæ simplici proposito seruatur, pretiosiore esse: particulari ad eam perpetuo seruandam voto se obstrinxit, meliora semper, firmiora, securiora, & quæ Deum magis glorificarent amplexa. In ea tunc impletum

b Can. 4.12.

est, quod Sponsus de ea dixerat : b *Hortus conclusus, sors signatus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus*. Bis *hortu* appellat, eo quod perfectam corpore & animo castitatem, voto perpetuo firmatam seruaret, quod ad instar seræ, maiorem ei securitatem adferret : adiunctis presertim fidelibus custodibus, humilitate, modestia, silentio, & abstinentia : quod respexit etiam, cum eam Sponsus *hortum* appellauit, significans, eius virginitatem non esse sterilem, sed multis virtutum floribus, bonorumque operum fructus fecundam : illis quidem

c 1. Cor. 7.
34.

mentem, his corpus exornantibus : c *ut esset sancta corpore & spiritu*. O quàm hic hortus celesti sponso, gratus erat ! cuius aspectu, odoreque floridarum eius virtutum mirificè recreabatur : d *dulces operum eius fructus* autem comedens; gaudensque quod nouo illo seræ genere, voto videlicet, tam solidè còclusus esset, talibusque custodibus communitus. Ideoque copiosis consolationum & celestium donorum imbribus frequenter eum irrigabat ; imò fontem, puteumque viuentium aquarum, suarum

vide-

videlicet gratiarum, in eo extruxit: quem diuina sua protectione amplius obfirmavit.

EX heroico hoc B. Virginis exemplo, vehemens excirabo in me castitatis seruandæ desiderium; ad cuius maiorem, qua potero, custodiam, meipsum, iuxta statum meum offeram: B. Virginem in meam ad id patronam & protectricem eligens, in hac ipsi ad eò grata expeditione: reperamque sæpius versum illum Ecclesiæ:

*Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpa solutos,
Mites fac, & castos. Amen.*

Ad eius verò imitationem, corporis & animæ meæ hortum, voti etiam serâ (si Deus id mihi inspirauerit) occludam. Quod si hac ratione claudere non licebit, adh. bebo certè custodes virtutes illas, quæ, iuxta vitæ meæ rationem, castitatem meam custodiant.

PUNCTVM VI.

CONSIDERANDVM SEXTO: Beatissimam virginē, appropinquante Incarnationis Christi tēpore, cum diuina reuelatione didicisset, nullum se propterea castitatis periculum subituram: quod sponsu acciperet, promptè diuinæ voci paruisse: a viroq; iusto, cui nomen erat Ioseph, desponsatam fuisse. Expendendæ igitur hîc sunt causæ, ob quas Deus voluerit, matrem suâ viro desponderi: eisdem enim prouidentiam, quam de suis habet, satis ostendit.

Desponsatio eius.

*a Matt. 1.15.
LUC. 1.27.
D Thea 3.
p. 9 29.*

I. PRIMA causa fuit, quò Mysterium Incarnationis, & partus ipse B. Virginis ad certum vsque tempus celaretur. DEINDE, vt sic matris suæ honori consuleret: ne, si non sponsa cõcepisset, adultera apud homines haberetur. TERTIÒ, vt haberet, qui ipsam aleret; in occurrentibus necessitatibus in seruiret; & in peregrinationibus comitaretur: & vt filius nasciturus, nutritum haberet, à quo educaretur, ac de rebus ei necessarijs prospiceretur. DENIQUE vt ipsum etiam S. Ioseph hac occasione exaltaret, quem ad matris suæ sponsi, sui que ipsius nutritij dignitatem euehebat. O Pater amâtissime, gratias tibi ago, propter curam, quam de filijs & domesticis tuis geris; illorum honori, leuamini, sustentationi benigne prospiciens: præuidens in tẽpore eorum remedij, quorum præsentia molestiam adferret: in id eos exaltandi occasiones quærens. Felicem illum, qui sub tua est protectione & adiutorio. Aspice ergò, mi Domine, creaturam tuam, & fac me tuo semper occupari obsequio, qui me semper te impendis gubernationi.

II. PERPENDENDA deinde est fidei, & confidentiæ B. Virginis præstantia, quam in Deum collocauerat de castitatis suæ integritate, etiam si viro despõderetur: Obedientia item eius insignis, dum eam vitæ rationem, à qua maxime abhorrebat, acceptauit: voluntatem propriam resignans, seque totam Dei manibus liberaliter committens. In qua re meritò ipsam, iuxta vitæ meæ rationem, imitari conabor: cer-

tò mihi

tò mihi persuadens, propterea quòd obediam Deo, (modò me totum illi committam) nec virtutem aliquã, nec solatium, nec aliud quiduis, quod ad salutem meam optare possem, me amissurum: Quia Deus novit, ac potest Virginitatem cum Desponsatione coniungere; contemplationẽ cum occupatione; Rachelis pulchritudinem cum Liã facunditate ita, vt neutra detrimentum ferat.

PUNCTVM VII.

CONSIDERANDA septimò sunt Beatæ Virg. inflammata, Christi in mundũ Aduentus desideria, quæ quòd Incarnationis tempus appropinquabat magis, eò magis accendebãtur, id agente Spiritu S. cuius est propriũ, cum aliquid electis suis statuit elargiri, vehemens in eis desiderium eius excitare: quò tali desiderio orationeque, ad eam gratiam recipiendam, sese magis disponant. DEINDE sua ipsius a *charitas* ipsam B. Virg. *ungebat* vtrog; nobilissimo actu suo, amoris Dei & proximi; *Zelusq;* gloriæ Dei, & salutis animarum: quæ enim Deum vehementer diligebat, eundem hominem factum (quòd eius Magnalia melius cognoscere, & stupenda opera cernere, ac familiarius cum versare liceret) videre desiderabat, illud Canticorum vsurpans. *b Quis mihi det te fratrem meum, su-*

*Desideria
Incarnationis.
I.*

*az. ser. 5. 14.
II.*

b Can. 8. 1.

mea.

ANTE

mea. Ibi me docebis & dabo tibi poculum ex vi-
no condito, & mustum malorum granatorum
meorum. O me felicem, si te hominem factum
cernerem, fugentem alicuius foeminae vbera,
& extra caelum istud spectabilem, & cum ho-
minibus in terra conuersantem inuenire: quo
pacis osculum tibi infigerem, & tu mihi. Tunc
studerem conuersari tecum, doctrinam tuam
in hoc templo audire; & ad id te inuitare, quod
tibi est maximè in votis: amorem inquam
meum, plurimosq; eius affectus, & opera cha-
ritatis.

III.

TERTIÒ accedebat zelus, qui eius viscera
comedebat, cum Dei offensiones adeò crebras
magnasq; cerneret, & hominum tantam la-
zuram. Quare magnis gemitibus & orationi-
bus ad Deum clamans, vt tandem veniret, sub-
sidiumq; ferrer, petebat; ingenti affectu, Daudi
& Isaia petitiones iterans, quibus Ecclesia
tempore Aduentus vti consuevit. c Exirt.
Domine, potentiam tuam & veni, vt saluos fac-
cias nos. d Ostende nobis misericordiam tuam,
& Salutare tuum da nobis. e Vtinam disrumpere-
res celos, & descenderes. f Rorate cali desuper,
& nubes pluant iustum: aperiatur terra, &
germinet saluatorem.

c Psal. 79. 3.

d & 84. 8.

e Isai. 64. 1.

f & 43. 5.

IV.

AD EXTREMUM: Tantum valuit oratio
B. Virginis apud Deum, vt mundo adhuc per-
ditissimo, (vt mox videbimus) hominibusque
nihil minus, quam eam gratiam merentibus,
sola ipsa, merita sua, orationesque tot malis
meritis opponens, obtinuerit, vt Dei filius

Incar.

Incarnationem suam acceleraret, nulla habita-
ratione, quod mundus eo beneficio ad eum indi-
gnus esset. O Virgineque orationis efficacitatem!
Exulto o Domina mea, tanti te fieri apud Deum,
ut moras cum rumpere, & suum tandem Ad-
uentum accelerare cogas. Ora, quæso te; ut ad
me visitandum festinare dignetur: & quod tali
eius conspectu dignus inueniar, ora Spiritum
diuinum, feruentia ut mihi desideria inspiret.
Amen.

MEDITATIO V.

DE TEMPORE, QUOD
Deus elegit, ad annuntiandum, &
executioni mandandum In-
carnationis Myste-
rium.

RIA tempora potuit Deus D. Tho. 3. p.
ad exequendum Incarnatio 9. 1. 4. 5.
nis Decretum eligere; Primum
in ipso mundi initio, mox sci-
licet post Ada peccatum; Se-
cundum, in medio durationis
eius: quod Habacuc a mediū a Habac. 3.

annorum appellat: Tertium ad eius finem. Sed 2.
diuina sapientia, primo illo tempore hoc myste-
rium (quæ peccati tunc recens admisi remedium
erat) promisit secundo illud est executum: quod de-
inceps, ad tertium usque, copiosos ex eo proce-
dentes fructus colligeret: ordinem hunc in bo-

I I. Part. Medit.

E

NUM